

Lojze Perko:
Osnutek k Martinu Krpanu

Adam Mickiewicz

Mojster mojstrov

Tine Debeljak

Je Mojster, ki je v zbor zbral vse duhove,
v njih spev vsa srca uglasil kot zvonove,
navil, strunár, na strune vse prvine,
udaril vanje vihre, gromovine
in eno pesem svira v večnost časa —
a svet dojel ni v spevu niti glasa...

Je Mojster, ki poslikal svod nebá je,
odraz podob odbil v vodá gladine,
vzor piramidam vrezal v vrh gorá je
in jih odlil v dnu zêmlje iz kovine,
že v veke Mojster v tem se razodeva —
a svet še ene misli ne umeva...

Je Mojster sloga: v nekaj besedi je
zajel vso snov o božji veličini,
dejanj je svojih knjigo in vizije
pojasnil z glasom, čudeži in čini,
doslej je svetu segal čez vse méje —
zdaj svet prezira ga, za brata šteje...

Pozemski mojster, kaj so tvoja sila,
podobe, kipi, tvoja izrazila?
In pritožuješ se, če kdo med brati
ti misli, del, besed ne ume brati?
Poglej na Mojstra: trpi, božji sine,
neznan in nepriznan od povprečnine!

Severin Šali

Podoknica

Poglej, dekle, nad mestom luna sije
in njen lesket poljublja v reki vale,
na tvojem oknu noč v cvetove klije
ter boža sanje, ki so v tebi spale.

Kakor čebelice svoj rodni ulj
obleta moja pesem te, metulj.

Na žarkih, ki drhtijo nam z neba,
igram svoj spev ko davni trubadur,
in čakam, da iz tvojega srca
vzbrste poljubi teh bleščečih ur.

Zdaj noč te ziblje v zibki ljubkovanj,
nasmehni se iz svojih belih sanj.

Odpri mi okna in razkrij zastore.
Jaz čakam, čaka te sladkost noči,
ko princ kraljično te povedem v dvore,
ki v njih ljubezen straži in bedi.

Šepeče mesec, s tajnostjo odet:
Glej, našla sta se pesem in poet!